

Nasilje in zlorabe nad starejšim, kako ga prepoznati, ukrepati in kje poiskati pomoč.

V stranki DeSUS smo ogorčeni nad skoraj vedno pogostejšimi novicami o različnih zlorabah starejših. Kdo so tisti, ki si to privoščijo brez kakršnih koli posledic zanje in o katerih javnost ni obveščena.

Da se zlorabe starejši vsakodnevno dogajajo med štirimi stenami, skoraj ni podatka, če pa se to zgodi v domovih za starejše, pa je vprašanje, kdaj in kdo je sposoben to prepoznati in obvestiti pristojne organe. Kaj hitro se prepozna nasilje nad starejšimi, kadar gre za fizično zlorabo, skoraj nemogoče pa je to ugotoviti, kadar se nad starejšimi izvaja psihično in finančno nasilje.

Zaradi naraščanja števila starega prebivalstva je različnih nasilnih dejanj, kjer se stari ljudje pojavljajo kot žrtve, vse več. V večini primerov so storilci njihovi najozji svojci, pa tudi tiste osebe, ki jim je zaupana nega in pomoč na domu. Fizično, psihično nasilje ter materialna zloraba se pojavljata najpogosteje, pojavljata pa se tudi zanemarjanje in spolna zloraba.

Domovi za starejše naj bi bile tiste institucije, ki branijo, skrbijo, čuvaju in varujejo starejše uporabnike, pa jim tega ni mogoče vedno zagotoviti. Vemo tudi to, da ko so se domovi za starejše odprli za širšo javnost, ne samo za ožji krog obiskovalcev, pomeni še nekontroliran vstop vanje.

V okviru programa Starejši za starejše, se je začelo pojavljati, da število prostovoljcev upada. Teh je vedno manj, tudi zaradi njihovih let, bolezni in nespoštovanja do njihovega dela. Zavedati se moramo, da upokojujemo vedno starejši. Včasih so se ženske, ki danes v večini primerov upravljajo to prostovoljstvo, upokojevale pri 58 - letih, ali še manj. Danes so te osebe izmučene, bolne. In prav prostovoljstvo v okviru projekta Starejši za starejše so vključene tiste osebe, ki največkrat prepoznajo, vidijo in spoznajo nasilje, zlorabe v družini starejših, pa naj bo to zloraba zaradi odvisnosti od alkohola, drog in drugih psihotropnih snovi, do iger na srečo, interneta in nenazadnje tudi duhovnosti. Posledice pa so agresija, sebičnost.

Vsi, ki imajo v svojem programu prostovoljne aktivnosti v javno korist, bi morali slediti pripravi ustrezni zakonodaji, in izdelati sezname prostovoljnih aktivnosti. Z vsemi prostovoljci bi morali skleniti ustrezne pogodbe, kjer bi se navedle kompetence, obseg in odgovornosti prostovoljca in prostovoljske organizacije, proti nekemu plačilu, seveda.

In sedaj smo tu, pri DeSUS-sovi pobudi za ustanovitev Strateškega sveta za starejše, pa nismo slišani!

Predsednica Strateško programskega sveta

Mag. Božena Ronner